

съставяли нѣкоя часть (ако не всичка-та) отъ библіотека-та на Търновски-тѣ патріарси, и ако да не бѣх изгорени, ные сега щехме добрѣ да си знаемъ наши давно минѣлъ духовенъ и политически животъ.

ГЛАВА ДЕВЕТА.

Отиношението на Константиноополски патріархъ къмъ Търновски слѣдъ въстановление-то на Византийска-та империя въ 1261 г. — Грамотата на Константиноополски патріархъ Калистъ. Подсъбъдане-то на Видинска-та областъ отъ Константиноополски патріархъ. Растуряне-то на Търновска-та патріаршия.

Отъ конецъ-тѣ на 13-ти вѣкъ отношенія-та между Търновска-та патріаршия къмъ Константиноополска-та станахѣ твърдѣ напрѣгнати. Причина-та на това бѣхъ тѣзи политически измѣненія, които се случихѣ въ това време на Балкански полуостровъ. Латинска-та империя въ Константинополь слѣдъ тѣзи тежки и жестоки удари, които тя претърпя отъ Български-тѣ царе Йоанна I и Йоанна Асъния, не можѣ вѣче да се исцѣри и трѣбаше да се развали и да загине само отъ себе. Случисе обаче тѣй, щото Българе-тѣ, които най-много направихѣ за неини-та погибелъ, не можихѣ да извлекѫтъ за себе си никаква същественна полза отъ неиното всеконечно растуряне. Всичко-то неино достояніе си подевои безъ много трудъ и жъртви Никейски императоръ Михаилъ Палеологъ. Въ 1261 год., когато Българе-тѣ бѣхъ залисани съ вѫтрешни распри и крамоли,¹⁾ една малка

¹⁾ Тогава въ Българско-то царство продължаваше ся още война-та между ненавистніи народу Мичо и храбріи Константинъ Тѣхъ. Константинъ Тѣхъ не е помагалъ на Михаила Палеолога да превзема Цариградъ отъ Латинци-тѣ, както се говори въ нѣкои Български исторіи.